

Protokół nr 5/III/2015

DPr-BRM-II.0012.22.4.2015

posiedzenia Doraźnej Komisji ds. Rewitalizacji Miasta Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 2 marca 2015 r.

I. Obecność na posiedzeniu

1. Członkowie Komisji:

- stan..... 7 osób,
- obecnych..... 7 osób.

2. Zaproszeni goście - według listy obecności.

Listy obecności stanowią *załącznik nr 1 i 2* do nin. protokołu.

Zaproszenie na posiedzenie stanowi *załącznik nr 3* do nin. protokołu.

II. Proponowany porządek posiedzenia

1. Przyjęcie protokołów nr 3 i 4 posiedzeń Komisji.
2. Wnioski mieszkańców i wyniki konsultacji społecznych, a proponowane rozwiązania przestrzenne i architektoniczne – w tym założenia do projektów budowy i przebudowy ulic w obszarach rewitalizowanych (projekt nr 3 i 4).
3. Sprawy wniesione i wolne wnioski.

III. Przebieg posiedzenia i ustalenia

Posiedzenie otworzyła *Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak*, która powitała zebranych. Następnie pani Przewodnicząca przedstawiła zebrany proponowany porządek obrad.

Za przyjęciem porządku posiedzenia głos oddało 7 osób, przeciw — nikt, nikt też nie wstrzymał się od głosu.

Zebrani jednogłośnie więc przyjęli porządek posiedzenia.

Ad. pkt 1: przyjęcie protokołów nr 3 i 4 posiedzeń Komisji.

Za przyjęciem protokołu nr 3 głosowało 7 radnych, przeciw — nikt, nikt również nie wstrzymał się od głosu.

Za przyjęciem protokołu nr 4 głosowało 7 członków Komisji, przeciw — nikt, nikt też nie wstrzymał się od głosu.

Komisja przyjęła zatem powyższe protokoły.

Ad. pkt 2: wnioski mieszkańców i wyniki konsultacji społecznych, a proponowane rozwiązania przestrzenne i architektoniczne – w tym założenia do projektów budowy i przebudowy ulic w obszarach rewitalizowanych (projekt nr 3 i 4).

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła na wstępie o informację nt. wniosków mieszkańców, dotyczących działań, które mają być prowadzone na terenie obszaru koncentracji działań nr 3 (ograniczonego ulicami: Narutowicza – Targowa/Nowotargowa – Tuwima – Kilińskiego + obie pierzeje ul. Kilińskiego na odcinku od. ul. Jaracza, do ul. Narutowicza).

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogrodowski poinformował zebranych, że większa część zgłoszonych wniosków miała bardzo ogólny charakter, ponieważ spotkania, które się odbywały w podziale na obszary rewitalizacji, nie dotyczyły wyłącznie nich, ale

również można było w ich trakcie zgłaszać uwagi natury ogólnej oraz uwagi odnośnie innych obszarów. Kwestia ta szczególnie wyraźnie wystąpiła właśnie w przypadku obszaru nr 3, ponieważ spotkanie dotyczące tego terenu było połączone ze spotkaniami w sprawie obszaru nr 1 i 2. Biuro ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta zdecydowało się na taki właśnie podział ze względu na to, że obszar nr 3 jest bardzo niejednorodny – jedna jego część, związana z ul. Kilińskiego i ul. Narutowicza w większym stopniu ciążyła ku obszarowi nr 1 (czyli terenu wokół ul. Włókienniczej), natomiast inna część, położona wzdłuż fragmentu ul. Kilińskiego znajdującego się poniżej Dworca Fabrycznego oraz wzdłuż ul. Tuwima, ciążyła do obszaru nr 2. W związku z tym, samych uwag, dotyczących obszaru nr 3 praktycznie nie zgłoszono – wynikało to z faktu, iż zdecydowana większość powyższego rejonu Łodzi jest obecnie terenem inwestycji dworcowej, a ponieważ ta inwestycja już jest prowadzona, to nie była ona poddawana konsultacjom społecznym. Jeżeli chodzi o sam obszar nr 3, to w powyższym przypadku mieszkańcy zwracali największą uwagę na potrzebę zachowania Parku Moniuszki oraz terenów wokół Soboru św. Aleksandra Newskiego. Zwracano też uwagę na ogólną potrzebę porządkowania przestrzeni publicznej na ww. terenie oraz wprowadzenie tam dodatkowych elementów zieleni. Uwagi te nie odbiegały w sposób znaczący od uwag, dotyczących innych obszarów.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o odpowiedź na pytanie, czy uczestnicy konsultacji nie zgłaszali uwag, dotyczących sieci drogowej w tym obszarze (w tym sieci dróg rowerowych).

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogrodowski stwierdził, że jeżeli chodzi o kwestie transportowe, to obszar ten wyłączono spod konsultacji społecznych, w związku z realizowanym już projektem Nowego Centrum Łodzi. W sprawach tych merytoryczną wiedzę posiadają przede wszystkim obecni na dzisiejszym przedstawiciele Zarządu Nowego Centrum Łodzi.

Pan Tomasz Grzegorzcyk (Zarząd Nowego Centrum Łodzi) odnosząc się do powyższej kwestii, zwrócił uwagę, że większość obszaru nr 3 objęta jest w obecnej chwili inwestycjami – zakres zmian możliwych tam do wprowadzenia aktualnie jest więc stosunkowo niewielki. Jeżeli chodzi natomiast o plany inwestycyjne, to teren Parku Moniuszki jest oczywiście przewidziany do rewitalizacji – jej zakres zostanie uzgodniony z odpowiednimi służbami konserwatorskimi. Nie należy się jednak spodziewać większych zmian zarówno w układzie przestrzennym samego Parku, jak i w innych aspektach – rewitalizacja ta służyć ma przede wszystkim przywróceniu właściwej jakości powyższej przestrzeni miejskiej.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy Miasto planuje przeprowadzenie remontu budynku, zlokalizowanego na tyłach Soboru św. Aleksandra Newskiego. Pani Przewodnicząca zwróciła uwagę, iż obiekt ten znajduje się w fatalnym stanie technicznym – pozbawiony jest on dachu. Pani Przewodnicząca zapytała, czy Gmina przejęła na własność teren, na którym jest on usytuowany.

Pan Tomasz Grzegorzcyk udzielił na to pytanie odpowiedzi przeczącej – temat ten jest obecnie dość intensywnie analizowany. Sprawa ta jest dosyć skomplikowana, chociażby z uwagi na kwestie własnościowe. Przedstawiciele Gminy analizują różne scenariusze, które mogą dać odpowiedź na pytanie, w jaki sposób można by wyremontować nie tylko ten budynek stróżówki, ale również i ogrodzenie Soboru. Wybrany wariant projektu tej inwestycji zależeć będzie od tego, jaka będzie wysokość środków unijnych, pozyskanych na powyższy cel – obecnie jest jednak jeszcze za wcześnie, aby precyzyjnie wypowiedzieć się w tej kwestii. Omawiany budynek jest własnością Soboru – Miasto aktualnie więc nie mogłoby w sposób bezpośredni inwestować w jego remont.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o informację, czy w ramach programu rewitalizacji możliwe jest pozyskanie środków zewnętrznych, które będzie można przeznaczyć również na rewitalizację nieruchomości, które nie stanowią własności Gminy.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Obijalski stwierdził, że oczywiście w ramach projektu rewitalizacji, aby można było uzyskać kompleksowy efekt, rozważana jest kwestia uzyskania wsparcia i współpracy ze wszystkimi interesariuszami (w tym ze wspólnotami mieszkaniowymi, bądź właścicielami prywatnych kamienic). Możliwości takie pojawią się albo w ramach współfinansowania ze środków unijnych, w zależności od ich dostępności, ale również istnieje instrument partnerstwa publiczno – prywatnego, czy też koncesji. Dostępne są więc różne narzędzia, które można tutaj zastosować.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak odnosząc się do kwestii jakości elementów wykończeniowych, jakie mają być zastosowane na terenie Parku Moniuszki, zadała pytanie, czy przedstawiciele Gminy wiedzą już, jak konkretnie wyglądać ma ten obszar, po zakończeniu procesu jego rewitalizacji.

Pan Tomasz Grzegorzczak powiedział, że w tej chwili przedstawiciele Zarządu NCL są na wstępnym etapie przygotowywania wytycznych, dotyczących terenu Parku – wytyczne ogólne zostały już przygotowane. Zarząd NCL chciałby, aby przestrzeń ta, jeżeli chodzi o wykorzystane materiały, nawiązywała do terenów sąsiednich, na których realizowana jest budowa Dworca. Jeżeli chodzi o wyposażenie Parku, to przedstawiciele Zarządu chcieliby, aby znalazły się tam wszelkie możliwe elementy projektu „Inteligentne Miasto,” przedstawionego przez panią Prezydent Zdanowską w lutym br. – czyli m. in. monitoring, czy też systemy nawadniania. Kwestia ta jest w chwili obecnej przedmiotem analizy. Jeżeli chodzi natomiast o nowe obszary zielone, to planowane jest powiększenie powierzchni Parku o teren po kamienicy przy ul. Składowej 2/4, która została wyburzona.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy teren po ww. kamienicy również zostanie objęty wpisem do gminnego rejestru zabytków.

Pan Tomasz Grzegorzczak nie posiada w tej chwili informacji w tej sprawie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o wyjaśnienie tej kwestii.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski zadał pytanie, kiedy powyższa inwestycja zostanie wykonana.

Pan Tomasz Grzegorzczak stwierdził, że inwestycja ta zostanie zrealizowana, gdy uda się pozyskać środki na rewitalizację.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak spytała, czy są przez organy unijne, bądź Urząd Marszałkowski wyznaczone określone terminy, określające, do kiedy projekty te można modyfikować.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Obijalski powiedział, że terminy te będzie można poznać w momencie, gdy przyjęte już zostaną wszystkie wytyczne – na poziomie Urzędu Marszałkowskiego, ale również na poziomie ministerialnym. W tej chwili natomiast istnieją jedynie pewne przewidywania – kompletny wniosek do umowy powinien zostać złożony w terminie do połowy 2016 r. Preumowa o dofinansowanie, jeżeli taka formuła zostanie przyjęta, powinna zostać z kolei podpisana jeszcze w bieżącym roku – w okresie letnim, bądź najpóźniej jesienią. Przedstawiciele UMŁ nie czekają do podpisania ww. preumów z przygotowaniem niezbędnych załączników – część dokumentacji technicznej została już przygotowana, opracowywane są kolejne dokumenty. Przygotowywana jest również propozycja działalności społeczno – edukacyjnej, towarzyszącej procesowi rewitalizacji.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że przedstawiciele UMŁ są w tym przypadku w mało komfortowej sytuacji, ponieważ muszą oni przygotowywać projekty na podstawie dokumentów, które nie zostały jeszcze przyjęte, dostosowując się na bieżąco do zmieniających się realiów.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Objalski wyraził pogląd, że istotne jest jednak to, iż przedstawiciele UMŁ biorą aktywny udział w przygotowaniu tych dokumentów, również na poziomie krajowym – poprzez zgłaszanie swoich uwag oraz udział w dyskusjach i seminariach.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zgodziła się z tym stwierdzeniem.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski stwierdził, że dwa elementy, które zostały w dzisiejszej dyskusji podniesione, można przyjąć, iż są cały czas pojęciami otwartymi – to znaczy, nie wiadomo dokładnie, kiedy uda się pozyskać środki na inwestycje oraz kiedy zakończy się ich planowanie. Tymczasem, zakończyć planowanie inwestycji oraz pozyskać środki na ten cel można równie dobrze dopiero w XXII wieku. Ponieważ w dyskusji odnosimy się do obszaru, na którym realizowane są już inwestycje, określone ramy czasowe, które i tak da się przewidzieć w nowej perspektywie unijnej, należy sobie nakreślić. Zakończenie inwestycji dworcowej, nawet jeżeli nastąpi z dwuletnim opóźnieniem, musi bowiem także być równoległe z uporządkowaniem jego otoczenia – a zwłaszcza obszaru Parku Moniuszki. W związku z tym, należy poruszać się w określonych ramach czasowych, mówiąc o planowaniu i realizacji tych inwestycji – unikając takich ogólnych stwierdzeń, jakie padły podczas dzisiejszej dyskusji.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że gdyby Rada Miejska powołała Doraźną Komisję ds. Rewitalizacji Miasta rok później, wówczas pewne fakty byłyby już znane. Intencją osób, które ją powołały było jednak to, aby Komisja powyższa jak najszybciej rozpoczęła nadzorowanie programów rewitalizacyjnych, dzięki czemu Rada Miejska mogłaby mieć pewien wpływ na ich kształt.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski zapewnił zebranych, że nie uważa, iż Komisja ta jest niepotrzebna – istotne jest jednak określenie, w jakich ramach czasowych programowane są inwestycje na powyższym obszarze. Pan radny chciałby uzyskać pewność, że inwestycje te posiadają swoje ramy czasowe i są one ze sobą skoordynowane.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Objalski zadeklarował, że przyjęte zostało założenie, iż poszczególne działania realizowane na tych obszarach będą ze sobą skoordynowane. Jeżeli chodzi o szczegółowe harmonogramy prac, to ich powstanie uzależnione jest od pojawienia się kilku dokumentów, których obecnie jednak jeszcze nie ma. Istnieją już jednakże pewne wstępne harmonogramy – część dokumentacji została już też przygotowana. Budżet Miasta również określa pewnego rodzaju harmonogram działań, m. in. na obszarze nr 2 i 3, ponieważ środki na ten cel zapisane zostały w WPF, na poszczególne lata.

Obecnie prowadzony jest dialog techniczny, odnośnie możliwości przygotowania m. in. studiów wykonalności, które są obowiązkowymi załącznikami do wniosków o środki unijne – pomimo, iż nie mamy jeszcze szczegółowych wytycznych, określających, jak te studia będą wyglądały. Działania podejmowane przez przedstawicieli UMŁ nie są więc raczej opóźnione – przewiduje się, że szczegółowe harmonogramy działań będzie można przedstawić w połowie 2016 r.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski powiedział: „jeśli można, to ja raczej mówiłem o wyprzedzaniu, a nie zapóźnianiu, natomiast pytanie

dotatkowe, związane z warunkami wykorzystania pieniędzy, które jak rozumiem ciągle się tworzą – czy jednak Państwo mają taką wiedzę z perspektywy Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, czy istnieje jakaś granica, czy też jakiś termin, od którego można liczyć, że inwestycje mogą w tym obszarze rewitalizacji być rozliczane? Bo było wiele takich przypadków, kiedy program jeszcze był jeszcze tworzony, ale już było wiadomo, że zainwestowane środki i rozpoczęte realizacje inwestycji, projektów, trochę wyprzedzające sam program, były potem już uwzględniane i rozliczane w ramach złożonego wniosku. Czy istnieje taka granica, która może określać, że np. to co rozpoczęliśmy od początku tej kadencji unijnej może już być wliczone do wniosku i do rozliczenia?”

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Obijalski powiedział: „jeżeli chodzi o możliwość kwalifikowania wydatków i daty, od kiedy można takie wydatki kwalifikować, to datę 1 stycznia 2014 r. – to jest jakby tak ramowo, jeżeli chodzi o tę perspektywę unijną. Natomiast, projekty rewitalizacji obszarowej prawdopodobnie będą objęte wszystkie regułami pomocy publicznej – a co z tego wynika, kwalifikowanie wydatków w ramach takich projektów możliwe jest po podpisaniu umowy o dofinansowanie. Wyłączenie tutaj stanowią kwestie przygotowania dokumentacji (dokumentacji technicznej, studiów wykonalności) – czyli cała ta faza przygotowania projektów, to jest jakby wyłączenie. I stąd to, co będziemy teraz zlecać, już zakładamy kwalifikować do rozliczenia w ramach tych projektów, natomiast inwestycje, z uwagi właśnie na kwestie możliwości wystąpienia pomocy publicznej – ponieważ kwestia pomocy publicznej będzie również przedmiotem analizy studiów wykonalności, jest to jeden z ważniejszych elementów, dlatego studium jest nam potrzebne nie tylko jako załącznik, ale właśnie jako ważny dokument w kontekście właściwego przygotowania tych projektów, tak, żeby te harmonogramy też uwzględniały możliwość rozliczenia i kwalifikowania wydatków.”

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski powiedział: „czyli ja rozumiem, że dla Państwa dzisiaj głównym elementem, związanym z projektami obszarowymi, to jest ta granica, która tak naprawdę dopiero zostanie rozstrzygnięta, jak rozumiem, poprzez przyjęcie przepisów, tej ustawy, która dopuści dla tego obszaru kategorię celu publicznego, tak? I w związku z czym jeszcze takiej daty nie można określić, tak?”

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Obijalski powiedział: „to znaczy, podstawową datą jest ta data, o której mówiłem – tak trochę życzeniowa na ten moment, czyli podpisanie w połowie przyszłego roku umów o dofinansowanie. To jest bardzo ambitny plan, mówię – nie zależy tylko od nas, bo właśnie w większej mierze od przygotowania dokumentów, wytycznych na poziomie Ministerstwa i Urzędu Marszałkowskiego, natomiast my chcielibyśmy te umowy podpisać w połowie przyszłego roku. Powinniśmy być gotowi z wymaganymi załącznikami do tego czasu i od tego czasu, niezależnie od Ustawy o Rewitalizacji, niezależnie od jakichś szczególnych wytycznych, co do pomocy publicznej przy rewitalizacji, moglibyśmy już kwalifikować wydatki na te cele inwestycyjne. Jeżeli Ustawa o Rewitalizacji wejdzie w życie, jeżeli pojawią się wytyczne, które będą w sposób szczególnie odnosiły się do kwestii rewitalizacji właśnie w kontekście pomocy publicznej, to one tylko i wyłącznie mogą nam wpływać korzystnie na możliwość rozpoczęcia wcześniej procesu i kwalifikowania wydatków.”

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak powiedziała: „jeżeli można Panie Przewodniczący – ja dlatego zrobiłam pierwsze posiedzenie Komisji właśnie z dokumentami, które powstają, z projektami dokumentów – żebyśmy zorientowali się, co jeszcze jest przed nami, jakie decyzje jeszcze umożliwią nam, albo ograniczą możliwości wprowadzenia takich korzystniejszych rozwiązań niż dostępne obecnie.”

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski poprosił o bardziej szczegółową informację

nt. projektu „Inteligentne Miasto.”

Pan Tomasz Grzegorzcyk powiadomił zebranych, że genezą ww. projektu jest potrzeba poprawy stanu bezpieczeństwa na obszarze Nowego Centrum Łodzi – rozpoczął się on od przygotowania koncepcji monitoringu miejskiego dla terenu NCL. Budując natomiast całą infrastrukturę, niezbędną do działania systemu monitoringu (okablowanie terenu, serwery), można na tej podstawie stworzyć system, który poza poprawą bezpieczeństwa będzie gromadził różnego rodzaju informacje, dotyczące np. liczby użytkowników, ilości pojazdów poruszających się po ulicach, czy stopnia zanieczyszczenia powietrza. Liczba funkcjonalności, które są możliwe w tego typu systemach, jest nieograniczona. Podstawową zasadą funkcjonowania tego systemu w przyszłości jest wymiana informacji pomiędzy poszczególnymi podsystemami. W przyjętych założeniach określa się, że dane te będą w formie zanonimizowanej udostępniane w otwartej bazie danych, w celu wykorzystania ich przez potencjalnych przedsiębiorców do realizowania różnego rodzaju aplikacji dla mieszkańców. Tego typu systemy funkcjonują już w kilku dużych miastach europejskich i w największych metropoliach na świecie. Koszt budowy monitoringu dla całego obszaru Nowego Centrum Łodzi wynieść ma ok. 7,5 mln zł – dalsze koszty natomiast uzależnione są od zakresu tej inwestycji. Najistotniejszym zadaniem w przypadku powyższego projektu jest budowa systemu wymiany danych pomiędzy poszczególnymi podsystemami (czyli np. między systemem monitoringu, a systemem sterowania ruchem). Koszt budowy systemu koordynującego i zbierającego wszystkie dane, zamknąć ma się w kwocie ok. 12 mln zł.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski przypomniał, że Prezydent Miasta Łodzi przedstawiając w lutym br. ww. projekt, mówiła, że całkowite koszty jego realizacji wynieść mogą ok. 40 mln zł. Pan radny zapytał w związku z tym, jakie mają być składniki tej kwoty.

Pan Tomasz Grzegorzcyk poinformował Komisję, że na ww. sumę składają się przede wszystkim następujące składniki: koszt budowy monitoringu – 7,5 mln zł oraz koszt stworzenia systemu koordynującego i zbierającego wszystkie dane – 12 mln zł. Pozostała kwota wydatkowana zostanie natomiast na pokrycie kosztów usług, które ewentualnie mogą zostać uruchomione. Przedstawiciele Zarządu NCL wybrali 25 rodzajów usług, które mogą być wdrożone – istnieje też możliwość ich świadczenia przez podmioty prywatne. Ilość świadczonych usług można jeszcze będzie w znaczący sposób zwiększyć.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski poprosił o informację nt. rodzajów wybranych przez Zarząd usług.

Pan Tomasz Grzegorzcyk powiedział, że usługi te mają dotyczyć sześciu dziedzin życia, takich jak: społeczeństwo, środowisko, gospodarka, mobilność, urząd, czy bezpieczeństwo. W ramach tego projektu stworzyć można np. system informacji o wolnych miejscach parkingowych – system zbierając informacje w tej sprawie, poprzez aplikację mobilną w telefonie, może pokazywać optymalną trasę dojazdu, wykorzystując np. dane systemu sterowania ruchem i wskazać teren, gdzie jest największe prawdopodobieństwo znalezienia wolnego miejsca parkingowego. Ponadto, wykorzystując dane z systemu sterowania ruchem, pasażer wysiadający z pociągu na Dworcu Fabrycznym mógłby uzyskać pełną informację nt. optymalnej trasy dojazdu do wybranego punktu na terenie Miasta.

Powyższe aplikacje nie muszą być tworzone przez Miasto – zadanie to mogłyby realizować podmioty prywatne, zarabiające przy okazji z tytułu sprzedaży reklam.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy przedstawiciele UMŁ prowadzą rozmowy z inwestorem w sprawie wyglądu otoczenia Dworca Fabrycznego po zakończeniu jego budowy. Czy Miasto ma wpływ na wygląd tego otoczenia?

Pan Tomasz Grzegorzcyk stwierdził, że Miasto ma taki wpływ na wygląd tego terenu, jaki został przewidziany w programie funkcjonalno – użytkowym.

Trwają cały czas dyskusje nt zagospodarowania tego rejonu Łodzi zielenią. Należy zdawać sobie sprawę z faktu, iż niektóre z podnoszonych argumentów, mówiące np. o tym, że po północnej stronie Dworca nie będzie drzew w posadzce ulicy, czy chodników, są argumentami nietrafionymi z uwagi na fakt, iż ulica ta będzie zlokalizowana na stropie dworca autobusowego, więc jedyną zielenią, jaka może się tam pojawić, będą rośliny zasadzone w donicach. Większość pozostałych projektów, związanych z realizacją zadania przebudowa układu drogowego na tym terenie, przewiduje wprowadzenie tam elementów zieleni, w możliwym do przyjęcia zakresie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak stwierdziła, że wkrótce zorganizowane zostanie osobne posiedzenie Komisji, poświęcone inwestycjom drogowym oraz kwestiom nasadzeń.

Wobec braku dalszych pytań i głosów w dyskusji, Komisja przystąpiła do omawiania wniosków mieszkańców, dotyczących działań, które mają być prowadzone na terenie obszaru koncentracji działań nr 4 (ograniczonego ulicami: Zachodnia, Podrzeczna/Stary Rynek/Wolborska, Franciszkańska, Północna, Wschodnia, Rewolucji 1905 r.).

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Obijalski poinformował zebranych, że projekt nr 4 nie różnił się w istotny sposób od innych projektów, jeżeli chodzi o główne wnioski, zgłaszane przez mieszkańców. Osoby biorące udział w konsultacjach zwracały przede wszystkim uwagę na konieczność utrzymania w tym obszarze elementów zieleni. W odpowiedzi na te główne postulaty, Zarząd Dróg i Transportu w porozumieniu z Zarządem Zieleni Miejskich opracował wstępny katalog możliwych nasadzeń oraz katalog roślin, które mogłyby się pojawić w określonych lokalizacjach, w zależności od uwarunkowań infrastrukturalnych. Prace nad tymi katalogami zostały już ukończone – pan Dyrektor zapewnił zebranych, że nasadzenia na powyższym terenie będą realizowane.

Na terenie ww. obszaru znajduje się Park Staromiejski – w trakcie konsultacji osoby w nich uczestniczące podkreślały, że Park ten powinien być wykorzystywany w maksymalnym zakresie przez mieszkańców właśnie na działalność rekreacyjną, jako przestrzeń dla nich przyjazna. Podnoszono również kwestie poprawy stanu bezpieczeństwa na tym terenie, w tym poprawy oświetlenia Parku – tak, żeby można się było tam poruszać również po zmroku. Rozważana jest w związku z tym również możliwość instalacji tam monitoringu. Park Staromiejski zlokalizowany jest między pl. Wolności, a Starym Rynkiem – przestrzeń ta powinna funkcjonować w sposób spójny – stąd też pojawiły się postulaty organizowania cyklicznych imprez dla mieszkańców, o charakterze integracyjnym, na terenie ww. Parku oraz właśnie Starego Rynku. Jeżeli chodzi natomiast o pl. Wolności, to koncepcja zakładająca wyłączenie ruchu tramwajowego od strony. ul. Piotrkowskiej nie wywołała sprzeciwu – pomysł uspokojenia ruchu na części tego placu zyskuje więc sojuszników.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwracając uwagę, że kamienice usytuowane wokół Starego Rynku nie są w dobrym stanie technicznym, zadała pytanie, czy przedstawiciele UMŁ prowadzą rozmowy z ich właścicielami, bądź znajdującymi tam wspólnotami mieszkaniowymi w sprawie możliwości włączenia się tych podmiotów w proces rewitalizacji. Jakże są ewentualne rezultaty tych rozmów?

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Obijalski zapewnił Komisję, że rozmowy takie są prowadzone – Biuro organizuje spotkania ze wszystkimi właścicielami nieruchomości w poszczególnych obszarach poddawanych rewitalizacji. Pan Dyrektor nie pamięta, jakie były rezultaty rozmów z właścicielami kamienic przy Starym Rynku, przyjęto jednak

założenie, iż w poszczególnych obszarach wyremontowane zostaną wszystkie budynki. Jeżeli chodzi o wspólnoty mieszkaniowe, to w budżecie Miasta utworzone zostało wieloletnie zadanie, z którego finansowane są zaliczki na fundusz remontowy dla ww. wspólnot. Przyjęto regulamin, określający zasady tego finansowania – dotyczy on przede wszystkim obszaru ścisłego rdzenia Strefy Wielkowiejskiej. Na zadanie to przeznaczane są określone pule środków w poszczególnych latach. Dzięki powyższemu zadaniu, obecnie na zebraniach wspólnot mieszkaniowych pełnomocnicy UMŁ albo sami zgłaszają inicjatywę podwyższenia zaliczki na fundusz remontowy, czy też przygotowania harmonogramu działań remontowych, albo jeżeli taka inicjatywa wychodzi ze strony zarządcy wspólnoty, aprobują ją, mają oni bowiem źródło finansowania. Jest to więc konkretny, wymierny instrument, który już zaczyna działać – niezależnie od przygotowania projektów unijnych. Dzięki projektowi pilotażowemu rozpoczęto też już realizację działań społecznych. W związku z tym, określenie konkretnej daty rozpoczęcia realizacji procesu rewitalizacji może być trudne, ponieważ proces ten już trwa. Równoległe już wkrótce powinny się rozpocząć postępowania w trybie partnerstwa publiczno – prywatnego, dotyczące innych działań. Mamy tu więc do czynienia z szeregiem działań – tylko jeden z jego elementów stanowi właśnie projekt współfinansowania z funduszy unijnych infrastruktury komunalnej (w tym rewitalizacji kamienic, ulic, chodników i innych przestrzeni publicznych).

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że kilkakrotnie już organizowane były konsultacje społeczne, dotyczące odnowy i ożywienia terenu Starego Rynku – pani Przewodnicząca zadała w związku z tym pytanie, w jakim trybie zostanie rozstrzygnięte, które wnioski z konsultacji społecznych będą realizowane. Pani Przewodnicząca poprosiła ponadto o informację, jak po rewitalizacji wyglądać ma teren Parku Staromiejskiego.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Objalski powiedział, że rzeczywiście przeprowadzone zostały konsultacje społeczne dla tego obszaru – wnioski, jakie zostały w ich trakcie zgłoszone, zostaną przekazane wykonawcy, który będzie przygotowywał program funkcjonalno – użytkowy dla powyższego terenu. Przedstawiciele UMŁ prześlą mu również informacje i diagnozy, uzyskane w wyniku realizacji projektu pilotażowego – cały ten materiał posłuży do stworzenia programu, który identyfikować będzie zarówno potrzeby mieszkańców, jak i interesy Miasta.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak przypomniała, że w trakcie konsultacji społecznych zgłoszona została m. in. propozycja odkrycia i wyeksponowania fundamentów obiektów, które na tym terenie kiedyś się znajdowały (w tym budynku synagogi) oraz odkrycia koryta rzecznej. Zwracając uwagę, że wydatki na ten cel byłyby dość znaczące, ponieważ prace te wiązałyby się z badaniami archeologicznymi, Pani Przewodnicząca zadała pytanie, czy Miasto zamierza sfinansować powyższe wydatki.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Objalski stwierdził, że odkrycie koryta rzecznej mogłoby się wiązać z wieloma problemami – może więc być trudno zrealizować ten postulat. Jeśli chodzi natomiast o propozycję odkrycia i wyeksponowania fundamentów obiektów zabytkowych, to pomysł ten wydaje się być bardzo interesujący – Miasto będzie się więc starało go zrealizować.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski odnosząc się do kwestii dotyczących Parku Staromiejskiego, zwrócił uwagę, że w obecnej chwili nie można na jego teren z kilku stron wjechać wózkiem. Pan radny zadał w związku z tym pytanie, czy przewidywane są działania, zmierzające do poprawy dostępności tej przestrzeni dla osób, posiadających utrudnienia lokomocyjne, bądź dla matek z małymi dziećmi. Pan radny podkreślił, że sprawa ta podnoszona jest również przez okolicznych mieszkańców, którzy skarżą się również

na fatalny stan nawierzchni Parku i zwracają się do radnych z zapytaniem, kiedy doprowadzona ona zostanie do takiego stanu, że będzie można z Parku swobodnie korzystać.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Objalski poinformował zebranych, że nawierzchnia Parku będzie remontowana – nie ma jeszcze jednak szczegółowego harmonogramu tych prac, nie wiadomo więc, kiedy zostaną one wykonane. Jeżeli chodzi o likwidowanie barier architektonicznych i zwiększenie dostępności Parku, prace w powyższym zakresie również będą realizowane – tak, aby miejsce to stało się przestrzenią dostępną dla wszystkich mieszkańców. Przewidywane są również prace, które sprawią, że przejście przez jezdnię w ul. Północnej stanie się bardziej bezpieczne – rozważane są kwestie budowy przejść dla pieszych wyniesionych ponad poziom jezdni, bądź zastosowanie tam innych rozwiązań. Na pewno jednak przestrzeń wokół Parku zostanie przebudowana w ten sposób, aby poruszanie się tam stało się bardziej bezpieczne.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski stwierdził, że najważniejszą sprawą jest zapewnienie, żeby w ogóle można było wjechać do Parku na wózku – obecnie bowiem wjazd z kilku stron jest w ogóle niemożliwy z powodu zbyt wysokich krawężników i specyficznego ukształtowania terenu (przez Park przebiega bowiem skarpa).

Pan radny poinformował następnie zebranych, iż zgłosili się do niego przedstawiciele wspólnoty mieszkaniowej, zarządzającej nieruchomością położoną na granicy obszaru rewitalizowanego, przy ul. Drewnowskiej. Mieszkańcy tego budynku chcieliby przeprowadzić jego termomodernizację, zastrzeżenia jednak zgłaszają służby konserwatorskie. Argumenty podnoszone przez ww. służby pierwotnie były takie, że po przeprowadzeniu tych prac wyjdą z licem budynku i naruszą linię zabudowy – przedstawiciele wspólnoty podważyli te argumenty, wskazując, iż gdyby przeprowadzono termomodernizację sąsiednich obiektów, przy zachowaniu tej samej technologii, wówczas linia zabudowy nie zostanie naruszona. Należy podkreślić, że chodzi tutaj o budynki pozbawione detali architektonicznych, które ogólnie objęte są wpisem obszarowym zabudowy wielkomiejskiej. Pan radny stwierdził, że zdaje sobie sprawę ze wszystkich mankamentów, jakie niesie ze sobą zastosowanie styropianu – należałoby się tutaj jednak zastanowić, czy służby miejskie (czyli w tym przypadku Biuro Architekta Miasta UMŁ) nie powinny rozważyć możliwości wprowadzenia pewnego rodzaju kodeksu dobrych praktyk. Należałoby bowiem pokazać mieszkańcom tych budynków, jakie mają możliwości przeprowadzenia tego typu prac – zamiast tylko zabraniać im podjęcia działań, które doprowadziłyby do polepszenia ich warunków życiowych. Pan radny podkreślił ponadto, że pewne środki na docieplenie budynku mieszkańcy mogliby pozyskać z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej – jednakże, bez osiągnięcia określonych parametrów cieplnych tego obiektu, nie mają oni szans na ich otrzymanie. Należałoby więc spróbować tutaj pogodzić kwestie estetyki i zachowania pewnego porządku architektonicznego z potrzebami mieszkańców – szczególnie, że w powyższym przypadku nie mamy do czynienia z obiektami zabytkowymi.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy prowadzone są rozmowy z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na temat przyjęcia określonych zasad dla obszarów, wpisanych do rejestru zabytków, w kwestii udzielania dotacji termomodernizacyjnych na prace, które nie niszczyłyby krajobrazu. Czy podjęte zostały jakieś ustalenia w powyższej sprawie?

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Objalski stwierdził, że pytanie to należałoby raczej zadać przedstawicielom ww. Funduszu, który finansuje programy termomodernizacji. Nie istnieją żadne specyficzne rozwiązania dla budynków zabytkowych – mieszkańcy tego typu obiektów mogą się więc ubiegać o dofinansowanie z WFOŚiGW na prace

termomodernizacyjne. Gmina również skorzystała z takich środków, realizując program Mia100 Kamienic – jednakże w przypadku tego typu obiektów zabytkowych, poziom dofinansowania jest oczywiście niższy niż w przypadku budynków standardowych, niższe są również uzyskiwane wskaźniki.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski zadał pytanie, czy planowane jest wprowadzenie kodeksu dobrych praktyk w powyższym zakresie.

Dyrektor Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pan Marek Janiak zabierając głos w powyższej sprawie, powiedział, że w zakresie tym istnieją dwie przeciwstawne strategie: jedna z nich jest to praktyka konserwatorska, która ma dość fundamentalny charakter – zdaniem pana Dyrektora, nie musi być ona we wszystkich sytuacjach aż tak zasadnicza. Należy jednak wypracować tutaj model, jak inaczej, w sposób zgodny z zasadą poszanowania zabytków, można realizować docieplenia budynków. Przedstawiciele UMŁ prowadzili rozmowy z Wydziałem Budownictwa Politechniki Łódzkiej w sprawie badań, które mają być prowadzone przez ww. Wydział w ramach grantów – ich zadaniem jest wyszukanie niezbyt kosztownych technologii, które pomogłyby załatwić ten problem. Problem powyższy jest w wielu dyskusjach dość upraszczany – gdyby przyjrzeć mu się dokładnie, to należałoby stwierdzić, że kwestia docieplenia, uzyskania kredytów, a następnie określonych wyników z audytów energetycznych w budynkach, są to już wymogi prawne, które muszą zostać spełnione i które wchodzą w konflikt np. z wystrojem elewacji (eklektycznym), a czasem wchodzą też w konflikt z wystrojem wewnętrznym obiektu. Dyskusja o tym, czy stolarka okienna powinna być wymieniana na drewnianą (która jest nawet pięciokrotnie droższa od każdej innej), czy można zastosować jakąś odmienną technologię, jest przykładem tego sporu, który wreszcie należy zakończyć, podejmując określoną decyzję. Podejmując ją trzeba też pamiętać, że niektóre systemy, czy technologie mają casus czasowy – i jeżeli zastosuje się np. plastikowe okna w danym budynku, to można je będzie, kiedy będzie się już miało odpowiednią dokumentację, wymienić po 20 latach bez żadnych problemów, na drewniane. Stolarka okienna w obiektach budowlanych wymieniana jest bowiem wielokrotnie – fundamentalistyczne podejście nie jest więc tutaj potrzebne, ponieważ mamy w tym przypadku do czynienia z pewnego rodzaju procesem.

Pan Dyrektor uczestniczy w różnego rodzaju zjazdach przedstawicieli służb konserwatorskich, podczas których prezentowane są różne technologie – w Polsce istnieją przykłady obiektów zabytkowych, które są docieplane zewnętrznie, z zastosowaniem wełny mineralnej. Tego typu pocieplanie stosowane jest nawet w tak specyficznych obiektach, jak domy o konstrukcji szachulcowej (mur pruski). W wielu przypadkach, np. Kotlinie Jeleniogórskiej, docieplenie zewnętrzne jest niezbędne, aby dany obiekt nie popadł w ruinę. Znalezione w związku z tym optymalną metodę na stosowanie tego typu docieplenia.

Pan Dyrektor zwrócił ponadto uwagę, że mówimy tutaj obecnie o docieplaniu elewacji, podczas kiedy stosuje się również docieplanie dachu, czy oficyn – w tym przypadku nie ma żadnych przeszkód, aby stosować technologie zewnętrzne. Docieplanie wewnętrzne natomiast, które uznawane jest przez służby konserwatorskie za optymalne, posiada jeden bardzo poważny mankament – wymaga ono ogromnej dyscypliny eksploatacyjnej (docieplane ściany muszą być np. pomalowane odpowiednią farbą).

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski poprosił o odpowiedź na pytanie, czy działania zaplanowane na terenie obszaru nr 4 przewidują również renowację kamienic, zlokalizowanych przy ul. Podrzecznej.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Obijalski stwierdził, że wszystkie kamienice, znajdujące się wokół Starego Rynku, przewidziane są do rewitalizacji. Jeżeli są więc one własnością Gminy, przeprowadzony zostanie ich remont.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwracając uwagę, że większość kamienic na tym terenie zarządzana jest przez wspólnoty mieszkaniowe, zadała pytanie, czy przedstawiciele UMŁ prowadzą z tymi wspólnotami rozmowy w sprawie możliwości włączenia się ich w proces rewitalizacji, przy ewentualnym zastosowaniu środków zewnętrznych.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Objalski twierdząco odpowiedział na to pytanie. W tej chwili realizowane jest już zadanie, polegające na rewitalizacji kamienic zarządzanych przez wspólnoty mieszkaniowe z udziałem Gminy – środki na ten cel zapisane są w Wieloletniej Prognozie Finansowej Miasta Łodzi. Obecnie trwają zebrania wspólnot mieszkaniowych, w trakcie których przyjmowane są harmonogramy prac oraz podwyższone zaliczki na fundusz remontowy. Niektóre wspólnoty będą się też decydować na zaciągnięcie kredytów bankowych na rewitalizację, inne przeznaczą na ten cel wyłącznie środki z funduszy remontowych. Jeśli chodzi natomiast o wspólnoty mieszkaniowe bez udziału Gminy, to przedstawiciele UMŁ również kontaktują się z nimi, oczekując na pojawienie się wytycznych unijnych z Urzędu Marszałkowskiego. Miasto zabiega także o możliwość pozyskania grantu blokowego, który pozwoliłby na przekazywanie mniejszych dotacji wspólnotom mieszkaniowym.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że na terenie Parku Staromiejskiego odbywają się imprezy, związane z organizowanym w Łodzi Festiwałem Kinetycznej Sztuki Światła – zamontowane tam zostały, w trakcie jednej z edycji tego Festiwalu, instalacje świetlne. Pani Przewodnicząca zadała w związku z tym pytanie, czy prowadzone są rozmowy w sprawie włączenia powyższego Festiwalu, bądź Festiwalu Designu, w proces rewitalizacji, poprzez np. dofinansowanie pewnych działań.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Objalski udzielił na to pytanie twierdzącej odpowiedzi. Pan Dyrektor podkreślił, że Miasto chciałoby włączać w proces rewitalizacji m. in. organizacje pozarządowe – realizujące na terenie Łodzi różnego rodzaju inicjatywy z zakresu kultury.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy Miasto posiadać będzie jakieś narzędzia, pozwalające w trakcie realizacji procesu rewitalizacji na finansowanie dodatkowych działań, zgłaszanych na wniosek mieszkańców. Czy Gmina posiadać będzie dodatkową pulę środków własnych, przeznaczonych na takie dodatkowe działania, zgłaszane właśnie na wniosek mieszkańców?

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Objalski powiedział, że obecnie w ramach projektu pilotażowego testowane jest takie rozwiązanie, gdzie właśnie program animacyjny oparty jest na mikrograntach, przekazywanych podmiotom lokalnym, na organizację drobnych przedsięwzięć w określonym obszarze – jak najbliżej mieszkańców. Ustawa o Rewitalizacji natomiast również zawiera dość istotny zapis, dotyczący możliwości zlecenia takim podmiotom w trybie bezprzetargowym realizacji takich właśnie drobnych inicjatyw, związanych z aktywnością lokalną. Jeżeli więc Ustawa w takiej treści zostanie przyjęta, łatwiej będzie stosować powyższy instrument.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak spytała, kiedy znane będą wyniki ww. projektu pilotażowego w różnych dziedzinach, którego projekt ten dotyczy.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Objalski poinformował zebranych, że projekt ten zostanie zamknięty się pod koniec września br. – wówczas też gotowe będą wszystkie opracowania, związane z powyższym projektem.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o odpowiedź na pytanie, czy w rozmowach z Zarządem Dróg i Transportu przedstawiciele UMŁ biorą pod uwagę postulat, żeby zieleni, o którą zabiegają mieszkańcy, sadzić w systemach, bądź tworzyć kanały technologiczne, do których można by przenosić instalacje w trakcie remontów ulic.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Obijalski przypomniał, że przygotowany został przez Zarząd Dróg i Transportu w porozumieniu z Zarządem Zieleni Miejskich katalog możliwych nasadzeń oraz katalog roślin, które mogłyby się pojawić w określonych lokalizacjach, w zależności od uwarunkowań infrastrukturalnych. Za każdym razem więc, przy realizacji inwestycji drogowej, opracowywana będzie analiza, wskazująca, jakie elementy zieleni mogą się pojawić na tym terenie po zakończeniu prac.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o informację, czy Miasto nie mogłoby w trakcie inwestycji drogowych doprowadzić do wybudowania kanałów technologicznych, nakazując następnie gestorom umieszczenia w tych kanałach elementów infrastruktury technicznej.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Obijalski powiedział, że kwestia budowy kanałów technologicznych była dość szeroko omawiana przy okazji opracowywania projektu Nowego Centrum Łodzi. Wykonanie takich kanałów należałoby do obowiązków Miasta – koszty tego zadania byłyby jednak bardzo wysokie. Podstawową barierą w tym przypadku byłaby jednak kwestia braku możliwości przymuszenia gestorów sieci do korzystania z tych kanałów – obecnie bowiem stan prawny nie pozwala na to. Gmina mogłaby w związku z tym wybudować kosztowne kanały technologiczne, natomiast instalacje przebiegające pod ulicami i tak nie znalazłyby się w nich.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o odpowiedź na pytanie, czy Gmina pobiera opłaty za to, iż powyższe instalacje znajdują się w należącym do niej gruncie.

Naczelnik Wydziału w Zarządzie Dróg i Transportu pani Joanna Adamczyk twierdząco odpowiedziała na to pytanie – zgodnie z ustawą o drogach publicznych zarządca drogi zobowiązany jest do pobierania takich opłat.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy Miasto nie mogłoby wybudować takie kanały technologiczne, proponując następnie obniżenie ww. opłaty gestorom, którzy zgodziliby się przenieść tam swoje instalacje sieciowe.

Naczelnik Wydziału w Zarządzie Dróg i Transportu pani Joanna Adamczyk stwierdziła, że generalnie rozwiązaniem najbardziej zalecanym jest stosowanie takich kanałów technologicznych na potrzeby sieci energetycznych, telekomunikacyjnych oraz światłowodowych – jest to wtedy inwestycja dość prosta do wykonania. W przypadku natomiast wybudowania takiego kanału dla potrzeb sieci ciepłowniczych, wodociągowych, czy gazociągowych, praktycznie takie rozwiązania nie są stosowane, ze względu na bardzo wysokie koszty. Przekrój takiego kanału musiałby być na tyle duży, aby w przypadku awarii mogły wejść do niego osoby, które byłyby w stanie ją usunąć – jego średnica musiałaby więc wynosić min. 3 m. Biorąc pod uwagę gęstość sieci uzbrojenia, jaka występuje pod ulicami na terenie Śródmieścia, byłoby bardzo trudno takie przedsięwzięcia tam zrealizować. Pani Naczelnik zadeklarowała jednak, że na etapie tworzenia programu funkcjonalno – użytkowego jego wykonawca przeanalizuje jeszcze możliwość zastosowania tego typu rozwiązań.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak stwierdziła, że należałoby również rozważyć możliwość sadzenia na terenie Śródmieścia drzew kształtowanych, które zajmują stosunkowo mało miejsca – nie wchodziłyby one w skrajnię drogową.

Naczelnik Wydziału w Zarządzie Dróg i Transportu pani Joanna Adamczyk pozytywnie oceniając tę propozycję, zwróciła uwagę, że oprócz nowych nasadzeń bardzo ważną kwestią jest utrzymanie potem powyższej zieleni.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zgadzając się z tą uwagą, oceniła że przedstawiciele Gminy muszą się liczyć z kosztami, jakie trzeba ponieść na utrzymanie zieleni.

Na tym dyskusję w powyższym punkcie zakończono.

Ad. pkt 3: sprawy wniesione i wolne wnioski.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poinformowała zebranych, że następne posiedzenia Komisji zorganizowane zostaną w dn. 9 i 23 marca br. – podczas nich omówione zostaną wnioski mieszkańców, dotyczące pozostałych obszarów koncentracji działań rewitalizacyjnych. W kwietniu Komisja zajmie się natomiast kwestiami, związanymi z utrzymaniem zieleni w pasach drogowych.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski zaproponował, by Komisja zajęła się w najbliższej przyszłości kwestiami, związanymi z propozycją utworzenia na Polesiu nowego parku – Ogrodów Karskiego. Pan radny przypomniał, że mieszkańcy ww. rejonu Łodzi w ramach budżetu obywatelskiego wywalczyli środki na realizację tego projektu – okazało się jednak, że realizacja tej inwestycji w najbliższych latach nie będzie możliwa. Teren zielony może tam powstać już w tym roku, ale zajmować on będzie jedynie niewiele ponad 30 % powierzchni, którą zgodnie z pierwotnym planem zająć miały Ogrody Karskiego. Komisja powinna więc zająć się tą sprawą i podjąć stanowisko w sprawie konieczności utrzymania i rozwoju terenów zielonych na Polesiu. Pan radny zwrócił uwagę, że obecnie w tym rejonie Łodzi mieszkańcy odczuwają dotkliwy brak terenów zielonych.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła pana Dyrektora Obijalskiego o informację nt. wniosków mieszkańców, odnośnie projektu rewitalizacji powyższego obszaru.

Dyrektor Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Marcin Obijalski poinformował zebranych, że projekt rewitalizacji obszaru nr 7 przewiduje, że w bezpośrednim sąsiedztwie terenu, na którym miałyby powstać Ogrody Karskiego, utworzony zostanie nowy ciąg pieszo – jezdny, równoległy do ul. Mielczarskiego, który miałby się następnie rozgałęziać w kierunku ul. Ogrodowej. Ciąg ten stanowiłby pewnego rodzaju granicę pomiędzy istniejącą tam obecnie zabudową, przy ul. Mielczarskiego, a przestrzenią przeznaczoną na tereny zielone. Projekt rewitalizacji nie stoi więc w sprzeczności z planami utworzenia ww. Parku.

Pan Dyrektor nie pamięta w tej chwili dokładnej treści wniosków, zgłaszanych przez mieszkańców powyższego terenu.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zaproponowała, by Komisja zajęła się kwestiami zagospodarowania ww. rejonu Łodzi (obszaru koncentracji działań nr 7 i 8) na swoim kolejnym posiedzeniu – w dn. 9 marca br. Na posiedzenie to zaproszeni też zostaną przedstawiciele Miejskiej Pracowni Urbanistycznej.

Zebrani zaakceptowali tę propozycję.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokół sporządził

Marek Wasielewski

Przewodnicząca Komisji

Urszula Niziołek – Janiak